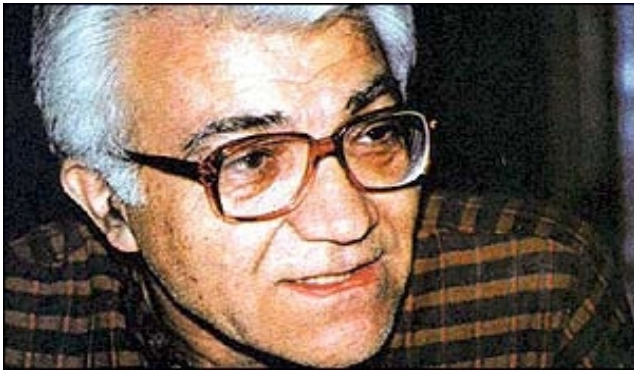

زنده باد آزادی!

به مناسبت ۱۰ دسامبر روز جهانی حقوق بشر

۱۰ دسامبر ۲۰۰۲ روزی است مشخص از ۳۶۵ واحد زمانی یک سال ، که به عنوان روز جهانی حقوق بشر نام نهاده شده است. روزی که دفاع از حقوق انسان ها و تاکید بر حرمت آدمی در آن برجسته تر می گردد. حرمتی که به اشکال مختلف در هر روز از سال در چهار گوشه جهان ، نقض می گردد . مواردش بی شمارند و قربانیانش به هزارن نفر می رسد.

جمهوری اسلامی با خود ویژگی هایش از جمله رژیم های دیکتاتوری در جهان ، است که به هیچ قانون انسانی پای بند نبوده و نیست. هرگز به هیچ کدام از عهدنامه های بین المللی بنیادی حقوق بشر نپیوسته است و به اقدامات ضد انسانی خود در تمامی حوزه های رعایت حقوق بشر ، نسبت به جامعه ۷۰ میلیونی ایران ادامه داده است.

جمهوری اسلامی نه به عهدنامه بین المللی امحای هرگونه تبعیض درباره زنان پیوسته است و نه به عهدنامه بین المللی برضد شکنجه و مجازات های اهانت آمیز و غیر انسانی.

مجازات اعدام چه در مورد افرادی که متهم به داشتن اندیشه های سیاسی و عقیدتی متفاوت هستند و چه در رابطه با جرائم عمومی به بند کشیده شده اند ، هم چنان قربانی می گیرد. شکنجه و مجازات های اهانت آمیز و از جمله شلاق زدن ، قطع عضو و سنگسار ادامه داشته و تبعیض حقوقی اقلیت های مذهبی و قومی به شدیدترین وجه تداوم یافته است. محاکمه عادلانه مفهومی پوچ در جمهوری اسلامی است. محکومان سیاسی و عقیدتی ، روزنامه نگاران ، وکلا ، ... در پشت درهای بسته و در نبود کوچک ترین امکانات حقوقی ، توسط قضات شرع به زندان های طویل المدت و ضربات شلاق محکوم می گردند. اصل برابری حقوق اساسی زنان و دختران هم چنان پایمال

می گردد. از همکاری با نهادهای حقوق بشر بین المللی خودداری شده است. حقوق

کودکان ، خشونت نسبت به زنان و کودکان با شدت ادامه داشته و مسئولین رژیم بر محق بودن خود نسبت به اعمال تمام این جنایات هم چنان صحنه می گذارند.

رژیم جمهوری اسلامی که به عنوان یکی از ناقضین حقوق کارگران شناخته شده است از سوی سازمان بین المللی کار باردیگر محکوم گردیده است. عدم به رسمیت شناختن تشکل های مستقل ، امنیت شغلی ، تبعیض در محیط های کار و استخدامی و ... ادامه دارد.

در طی این دوره زمانی (۲۰۰۱-۲۰۰۲) بیش از ۸۰ نشریه در ایران ممنوع الانتشار گردیده اند که نشریات خزر ، آئینه جنوب ، روزنو ، عارف ، بامدادنو ، حدیث ، گزارش روز ، قزوین ، گلستان ایران ، وقت ، ... از جمله آن ها بوده اند.

بیش از ۲۰۰ هزار جلد کتاب از بازار کتاب جمع آوری و خمیر شده اند. ۳۵ چاپخانه مهر تعطیلی خورده اند. ده ها نفر از مدیران مسئول نشریات در حال انتشار و یا توقیف شده به دادگاه احضار و به جرائم نقدی و زندان محکوم گردیده اند.

ده ها انجمن و کانون سیاسی _ مذهبی لغو پروانه شده و فعالیت شان ممنوع گردیده است. انحلال و مصادره اموال نهضت آزادی ایران ، انجمن اسلامی مهندسين ، بنیاد فرهنگی مهندس بازرگان ، جمعیت توسعه فرهنگی ، کانون نشر حقایق اسلامی ، جمعیت تلاش گران روشنفکر ، دفتر پژوهش های محک و ... از آن جمله بوده اند.

ده ها نفر از روزنامه نگاران و نویسندگان به اداره اماکن احضار و تهدید قرار گرفته

اند. حسن زارع زاده ، پروین اردلان ، شیرین عبادی ، نوشابه امیری ، پیام فضالی نژاد ، شهلا لاهیجی ، شاهرخ تویسرکانی ، هوشنگ گلکمانی ، سکینه حیدری ، فیروز گوران ، علی دهباشی ، محمد حیدری و ده ها نفر دیگر از جمله افرادی هستند که مورد بازجویی قرار گرفته اند.

چندین سینما به جرم نمایش فیلم هایی که به زعم حزب الهی ها ، شئون اسلامی را رعایت نکرده بودند به آتش کشیده شده اند که نمونه آخر آن سینما یاسمین در اصفهان بوده است.

پاکسازی اهل سنت و دیگر اقلیت های مذهبی در ادارات و فعال تر کردن نهاد تفتیش عقاید در استخدام متقاضیان کار هم چنان ادامه داشته است.

صدها نفر در جریان تظاهرات دانشجویی ، کارگری و ناآرامی ها در شهرهای قوچان ، کنارک و .. بازداشت و چندین نفر به قتل رسیده و ده ها نفر مجروح گردیده اند.

صدور حکم اعدام در مورد حداقل ۱۲ نفر از اعضای حزب دموکرات کردستان ایران صادر و ۴ نفر از اعضای زندانی حزب به نام های صالح گودرزی ، حمزه قادری ، خالد شوقی ، جلیل زیوه ای به دار آویخته شده اند.

حکم اعدام سعید ماسوری و سالار کرداری به جرم فعالیت های سیاسی صادر گردیده و برای قادر مخمل به اتهام شرکت در شورش زندان مهاباد حکم اعدام داده شده است.

سنگسار نیز هم چنان قربانی گرفته است. ده ها نفر به جرم های جزائی به